

การศึกษาผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

A Study of the Effects of Using Artificial Intelligence (AI) on English
Communication among Students at Northeastern University,
Khon Kaen Province

ธวัช ทะเพชร^{1*}, สุปวีณา หลักทรัพย์² และ นิรดา สว่างอารมณ์³

Thawush Thaphech^{1*}, Supaweena Luksup² and Nirada Svangarrome³

^{1,2,3}หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

^{1,2,3}Bachelor of Arts, Faculty of Social Sciences and Humanities, Northeastern University

*Corresponding author's email address: thawush.tha@neu.ac.th

วันที่รับบทความ (Received)

14 พฤษภาคม 2569

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

25 กรกฎาคม 2569

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

1 สิงหาคม 2569

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น การวิจัยเป็นแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง และกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยวิธี Stepwise ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า : 1) ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.48) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ 2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านทักษะทางเทคโนโลยีของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี AI และด้านทัศนคติและการรับรู้ต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในคะแนนดิบเท่ากับ .334, .254 และ .109 ตามลำดับ และ 3) แนวทางการพัฒนาเสนอให้มุ่งเน้นการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะ

การสื่อสารภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีวิจารณญาณและมีจริยธรรม รวมถึงการบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้การใช้ AI เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความยั่งยืน

คำสำคัญ: ผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI), การสื่อสารภาษาอังกฤษ, นักศึกษา

ABSTRACT

This research article aimed to 1) examine the level of the effects of Artificial Intelligence (AI) on English communication, 2) investigate the factors affecting the use of AI in English communication, and 3) develop guidelines for using AI in English communication among the students at Northeastern University, Khon Kaen province. A mixed-methods research design was used in this study, combining quantitative and qualitative approaches. The sample group consisted of 100 students from the English for Communication Program and the English Language Teaching Program at Northeastern University, Khon Kaen province, selected through purposive sampling. The qualitative research participants included 10 instructors. The research instruments were a questionnaire and deep interviews. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis using the Stepwise method and descriptive analysis. The research findings revealed that: 1) The level of the effects of using Artificial Intelligence (AI) on English communication among students at Northeastern University, Khon Kaen province, in overall, was at a moderate level (Mean = 3.04, S.D. = 0.48). When ranked from the highest to the lowest level, the effects were found as follows: the aspect of confidence in English communication, English communication skills, and learning and self-development, respectively. 2) Factors significantly affecting the use of AI in English communication at .05 level included students' technological skills, access to and use of AI technology, and attitudes toward and perception of AI, with unstandardized regression coefficients of .334, .254, and .109, respectively. 3) The guidelines for the development emphasized the use of AI as a learning support tool to enhance English communication skills, together with the promotion of critical and ethical use of AI, the integration of AI into the process of teaching and learning management, and the creation of a learning environment conducive to English language usage to achieve maximum benefits and sustainability.

Keywords: Use of Artificial Intelligence (AI), English Communication, Students

บทนำ

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะ ภาษาพูดและภาษาเขียน (ธวัช ทะเพชร, รัชฎาพร ดาวเศรษฐ์. 2565) ในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อระบบการศึกษา โดยเฉพาะในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาและการทำงานในระดับนานาชาติ เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (AI) เช่น โปรแกรมแปลภาษา ระบบตรวจสอบไวยากรณ์ และแอปพลิเคชันสนทนาอัจฉริยะ ถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างแพร่หลาย (Luckin et al., 2016) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนภาษาได้อย่างอิสระและได้รับผลสะท้อนกลับทันที ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (Kukulka-Hulme, 2020) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า การพึ่งพาปัญญาประดิษฐ์ (AI) มากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อทักษะการคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของผู้เรียน (O'Neill and Russell, 2019)

การวิจัยเรื่องผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาอย่างแพร่หลาย ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการแปลภาษา ตรวจสอบไวยากรณ์ และฝึกทักษะการสื่อสาร ซึ่งสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Kukulka-Hulme, 2020) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างไม่เหมาะสมอาจส่งผลให้ผู้เรียนพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป และลดโอกาสในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (O'Neill and Russell, 2019) ดังนั้น การศึกษานี้จะช่วยให้สถาบันการศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเข้าใจถึงผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างเหมาะสม มีจริยธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Luckin et al., 2016)

ปัจจุบันนักศึกษามหาวิทยาลัยมีการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) มาใช้ในการเรียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะการใช้โปรแกรมแปลภาษา เช่น ChatGPT/Generative AI ระบบตรวจสอบไวยากรณ์ และแชทบอตอัจฉริยะ ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและลดอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา เนื่องจากบางส่วนมีแนวโน้มพึ่งพา AI มากเกินไป จนขาดการฝึกฝนการคิด วิเคราะห์ และการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (O'Neill and Russell, 2019)

นักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งด้านสาขาวิชาพื้นฐานทางการศึกษา และภูมิหลังทางสังคม โดยส่วนใหญ่มาจากภูมิภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งมีบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่น ส่งผลต่อโอกาสและความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา นักศึกษาบางส่วนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับปานกลางหรือต่ำ ทำให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษยังคงเป็นความท้าทายในระดับอุดมศึกษา (Office of the Education Council, 2019)

ในด้านการเรียนรู้ นักศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อออนไลน์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสมาร์ทโฟนและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียน การค้นคว้าข้อมูล และการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เช่น โปรแกรมแปลภาษา และแอปพลิเคชันช่วยฝึกภาษา จึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและการนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ให้เหมาะสมของนักศึกษาแต่ละคนยังมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระยะยาว (Kukulska-Hulme, 2020; Luckin et al., 2016)

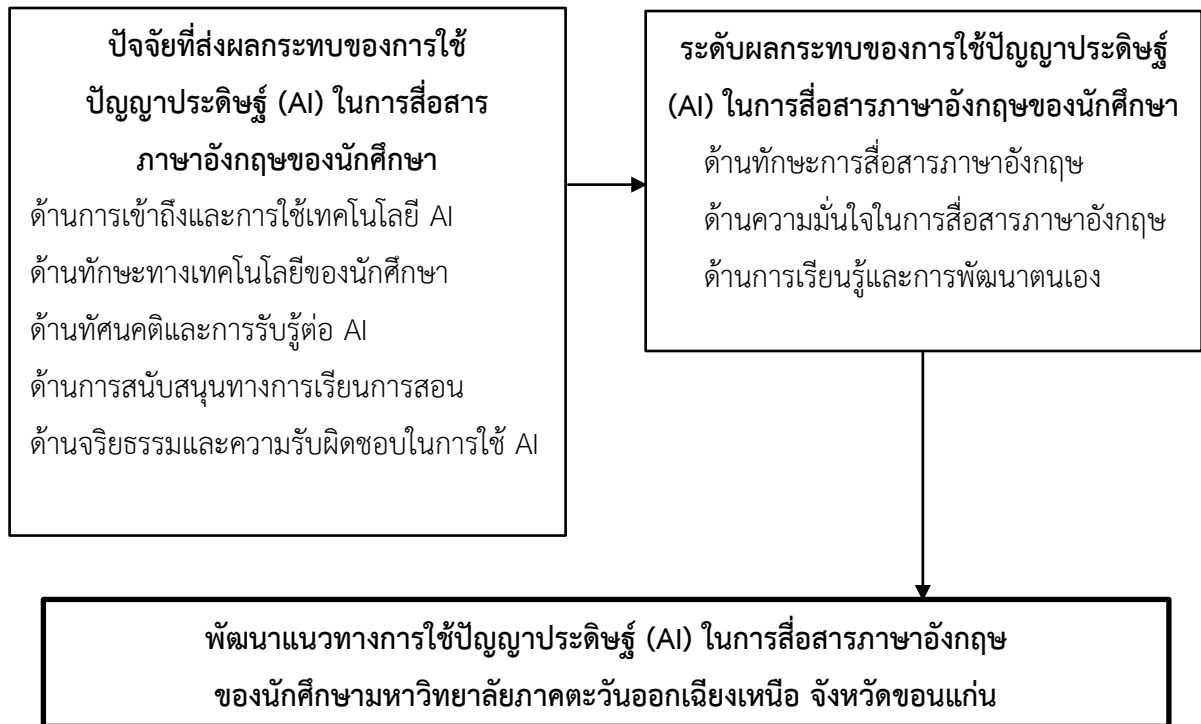
จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ทั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับผลกระทบของการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น และเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น และเพื่อให้เข้าใจถึงทั้งผลดีและข้อจำกัดของการใช้ AI อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มีจริยธรรม และสามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น
- 3) เพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น” ครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น” ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (เชิงปริมาณ)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงกลุ่มที่จำเป็นต้องใช้ AI กับการเรียนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย (เชิงคุณภาพ)

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการเรียนการสอนหรือการสื่อสารภาษาอังกฤษ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงปริมาณ)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ตามกรอบแนวคิดการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เป็นคำถามปลายเปิด

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงคุณภาพ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 1 ตอน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อตรวจสอบและปรับปรุง นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.804

3.2 การสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพ

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย พัฒนาแบบสัมภาษณ์ร่วมกับผู้ช่วยวิจัย นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เชิงปริมาณ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จากนั้นรวบรวม ตรวจสอบความครบถ้วน และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยประสานงานผู้ให้ข้อมูลล่วงหน้า ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกตามวันเวลา และสถานที่ที่นัดหมาย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยก่อนการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงปริมาณ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

เชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยการสรุปความ ตีความ และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติเชิงปริมาณ

สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปและระดับความคิดเห็น การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการพรรณนาวิเคราะห์ จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น” ครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1) ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น สามารถสรุปดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม)

ระดับผลกระทบของการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.04	0.57	ปานกลาง
2) ด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.06	0.36	ปานกลาง
3) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง	3.03	0.46	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	0.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.04$, S.D.=0.48) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.06$, S.D.=0.36) ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.04$, S.D.=0.57) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ

2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น สามารถสรุปดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (Multiple Regression Analysis)

Selected Variable Order	B	S.E.	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
Constant	.688	.094		7.338	.000		
ด้านการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี AI (X1)	.254	.013	.490	19.215	.000*	.228	.280

ตารางที่ 2 (ต่อ)

Selected Variable Order	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ด้านทักษะทางเทคโนโลยี ของนักศึกษา (X2)	.334	.031	.421	10.874	.000*	.273	.394
ด้านทัศนคติและการรับรู้ ต่อ AI (X3)	.109	.016	.467	6.646	.000*	.077	.141
ด้านการสนับสนุนทางการ เรียนการสอน (X4)	.074	.024	.196	3.128	.122	.067	.120
ด้านจริยธรรมและความ รับผิดชอบในการใช้ AI (X5)	.004	.006	.016	.649	.000*	-.007	.015
SE _{est} = ±.22130 R = .882; R ² = .883 ; Adj. R ² = .883; F = 23978.159; p-value = 0.01							

*statistical significance at .05 level

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านทักษะทางเทคโนโลยีของนักศึกษา (X²) ด้านการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี AI (X¹) และ ด้านทัศนคติและการรับรู้ต่อ AI (X³) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ เท่ากับ .334 .254 .109 และ .004 ตามลำดับ และปัจจัยที่ไม่ส่งผลกระทบของการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) ได้แก่ ด้านการสนับสนุนทางการเรียนการสอน (X⁴) ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้ AI (X⁵) แต่ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) ได้ร้อยละ 88.3

3) พัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์พัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากแบบสอบถามและสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ ดังนี้

พบว่า: การพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ควรมุ่งเน้นการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้ AI อย่างมีวิจารณญาณและมีจริยธรรม การบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม จะช่วยให้การใช้ AI เกิดประโยชน์สูงสุดและส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, $S.D. = 0.48$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.06$, $S.D. = 0.36$) ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.04$, $S.D. = 0.57$) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Luckin et al. (2016) ซึ่งพบว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการเรียนรู้สามารถช่วยสนับสนุนการพัฒนาทักษะภาษาและเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kukulska-Hulme (2020) ที่ระบุว่า เทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมืออัจฉริยะมีบทบาทในการช่วยเพิ่มความมั่นใจและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาแบบเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ระดับผลกระทบโดยรวมที่อยู่ในระดับปานกลาง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ O'Neill และ Russell (2019) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การใช้เครื่องมือ AI เพื่อช่วยด้านภาษา แม้จะให้ประโยชน์ในด้านความสะดวกและความมั่นใจ แต่หากขาดการใช้อย่างเป็นระบบ อาจยังไม่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอย่างเต็มศักยภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านทักษะทางเทคโนโลยีของนักศึกษา (X^2) ด้านการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี AI (X^1) และ ด้านทัศนคติและการรับรู้ต่อ AI (X^3) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ เท่ากับ .334 .254 .109 และ .004 ตามลำดับ และปัจจัยที่ไม่ส่งผลกระทบของการใช้ AI ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) ได้แก่ ด้านการสนับสนุนทางการเรียนการสอน (X^4) ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้ AI (X^5) แต่ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) ได้ร้อยละ 88.3 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูฑารีย์ จันทรวาทน์, ภาสกร เรืองรอง และ พิษณุภา ยวงสร้อย (2568) เรื่องปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้เชิงรุก: ยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา พบว่า หลังใช้รูปแบบการเรียนรู้

ที่พัฒนาขึ้น นักศึกษาร้อยละ 82.5 มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม มีพัฒนาการด้านการพูดโต้ตอบ การแสดงความคิดเห็น และการนำเสนอข้อมูล พร้อมทั้งมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งนักศึกษาสามารถใช้เครื่องมือ AI เช่น โปรแกรมฝึกพูดและแชทบอตภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกฝนนอกเวลาเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยร้อยละ 90 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ เนื่องจากการทำงานกลุ่ม สถานการณ์จำลอง และการได้รับข้อมูลป้อนกลับจาก AI ช่วยให้เห็นจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาได้ชัดเจน ผลการวิจัยจึงชี้ว่า การบูรณาการ AI กับ PEACE Model ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิสิทธิ์ อินทปิ่น และ วราภรณ์ ไทยมา (2569) เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านไผ่ ซึ่งใช้ AI เป็นคู่สนทนาในการฝึกทักษะการฟัง-พูดผ่านกิจกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวัน แม้ว่าผลหลังเรียนจะมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ 40.91 แต่ผลการวิจัยสะท้อนว่า AI สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง และควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

การพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ควรมุ่งเน้นการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีวิจารณญาณและมีจริยธรรม การบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม จะช่วยให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เกิดประโยชน์สูงสุดและส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Luckin et al. (2016) ซึ่งระบุว่า ปัญญาประดิษฐ์ (AI) สามารถเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ภาษา ช่วยเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kukulska-Hulme (2020) ที่พบว่า เทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมืออัจฉริยะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า การพึ่งพาปัญญาประดิษฐ์ (AI) มากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อความคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ O'Neill และ Russell (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนบางส่วนมีแนวโน้มพึ่งพาโปรแกรมช่วยตรวจภาษา จนลดโอกาสในการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง

สรุปผลการวิจัย

ระดับผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.04$, $S.D.=0.48$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.06$,

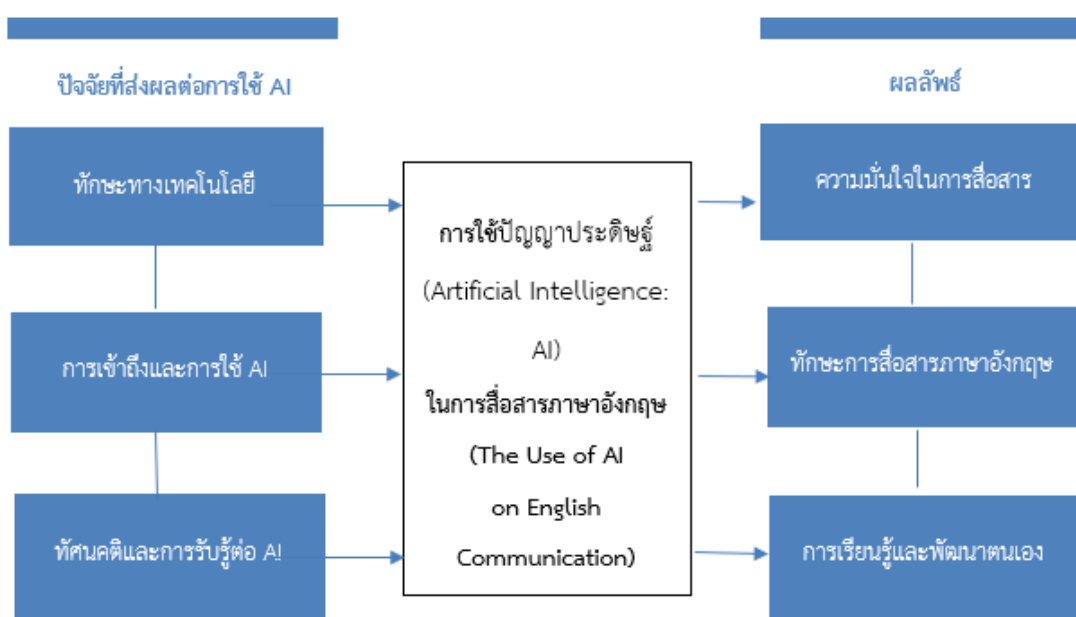
S.D.=0.36) ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ =3.04, S.D.=0.57) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (โดยภาพรวม) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านทักษะทางเทคโนโลยีของนักศึกษา (X^2) ด้านการเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี AI (X^1) และ ด้านทัศนคติและการรับรู้ต่อ AI (X^3) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ เท่ากับ .334 .254 .109 และ .004 ตามลำดับ

การพัฒนาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ควรมุ่งเน้นการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้ AI อย่างมีวิจารณญาณและมีจริยธรรม การบูรณาการ AI ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม จะช่วยให้การใช้ AI เกิดประโยชน์สูงสุด และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ” สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในบริบทมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารมากกว่าการพัฒนาทักษะภาษาโดยตรง โดยปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ ทักษะทางเทคโนโลยี การเข้าถึงและการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีอิทธิพลต่อการใช้ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยนี้จึงสะท้อนแนวคิดใหม่ว่า การพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมุ่งเน้น การพัฒนาความพร้อมและการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียน ควบคู่กับการบูรณาการ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างเหมาะสมในบริบทการศึกษาไทย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น” สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 นโยบายการบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในหลักสูตร ควรมีกำหนดให้นำปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริม ทักษะการสื่อสารและความมั่นใจของนักศึกษา โดยไม่ทดแทนการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

1.2 การพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักศึกษา ควรจัดให้มีโครงการฝึกอบรมหรือ Workshop เพื่อพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม ลดการพึ่งพา ปัญญาประดิษฐ์ (AI) มากเกินไป

1.3 การเข้าถึงทรัพยากรและเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม ควรกำหนดนโยบายเพื่อให้ นักศึกษา สามารถเข้าถึงเครื่องมือและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้อย่างทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำในการเรียนรู้ และสร้างโอกาสการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเท่าเทียม

1.4 แนวทางการประเมินและติดตามผล ควรพัฒนาระบบประเมินผลการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย

1.5 การสร้างสภาพแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) ควรสนับสนุนการสร้าง สภาพแวดล้อมดิจิทัลที่เอื้อต่อการฝึกฝนภาษาอังกฤษและการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างเหมาะสม เช่น ห้องปฏิบัติการดิจิทัล แอปพลิเคชันฝึกภาษา และระบบสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

2.1 ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นเครื่องมือเสริม ไม่ใช่ตัวแทน นักศึกษาควรฝึกเขียนและพูดด้วยตัวเองก่อน แล้วใช้ AI ตรวจสอบคำผิดหรือให้คำแนะนำลดการพึ่งพาปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทั้งหมดเพื่อส่งเสริม การคิดและการสื่อสารด้วยตัวเอง

2.2 พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบครบทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียนควบคู่กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อเสริมประสิทธิภาพ ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยสร้างแบบฝึกหัดหรือบทสนทนาจำลองเพื่อฝึกการสื่อสารจริง

2.3 ฝึกการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีวิจารณญาณ ตรวจสอบคำตอบจากปัญญาประดิษฐ์ (AI) ว่าถูกต้องและเหมาะสมก่อนใช้งาน ฝึกตั้งคำถามให้ชัดเจน เพื่อให้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ให้คำตอบที่มีคุณภาพ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ขยายกลุ่มตัวอย่างและพื้นที่ศึกษา ควรเก็บข้อมูลจากนักศึกษาหลายมหาวิทยาลัยและหลายคณะ เพื่อให้ผลวิจัยมีความหลากหลายและเป็นตัวแทนมากขึ้น

3.2 ใช้เครื่องมือวิจัยที่หลากหลายและเชิงลึก เพิ่มการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตพฤติกรรมจริง และแบบทดสอบภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างรอบด้านและชัดเจน

3.3 ศึกษาแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์รูปแบบการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้จริง รวมถึงการเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างผู้ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) กับผู้ไม่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

3.4 พิจารณาปัจจัยภายนอกและจริยธรรม ศึกษาผลกระทบของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ต่อแรงจูงใจ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และจริยธรรมทางการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างเหมาะสมในอนาคต

3.5 ติดตามพัฒนาการระยะยาว ทำการติดตามนักศึกษาเป็นระยะเวลา 6-12 เดือน เพื่อดูผลลัพธ์ของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- ฐิตารีย์ จันทวัฒน์, ภาสกร เรืองรอง และพิชญาภา ยวงสร้อย. (2568). ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้เชิงรุก: ยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 9(7), 199-213.
- ธวัช ทะเพชร และรัชฎาพร ดาวเศรษฐ์. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 341-352.
- อภิสิทธิ์ อินทปิ่น และวราภรณ์ ไทโยมา. (2569). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านไสสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารปราชญ์ประชาคม*, 4(1), 189-197.

- Kukulka-Hulme, A. (2020). Mobile-assisted language learning [Revisited]. In P. Rebuschat (Ed.), *The Cambridge handbook of language learning* (pp. 217–235). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108585709.014>
- Luckin, R., Holmes, W., Griffiths, M., and Forcier, L. B. (2016). *Intelligence unleashed: An argument for AI in education*. Pearson Education.
- O'Neill, R., and Russell, A. (2019). Stop! Grammar time: University students' perceptions of the automated feedback program Grammarly. *Australasian Journal of Educational Technology*, 35(1), 42–56. <https://doi.org/10.14742/ajet.3795>
- Office of the Education Council. (2019). *Education in Thailand 2018*. Ministry of Education.